

Etisk profil

Etik og teologi – hvordan skal vi forstå etikken?

Etik er ikke en overbygning på troen, det er en integreret del af at være en discipel i efterfølgelse af Jesus, men i denne sammenhæng er det vigtigt at forstå, at gode gerninger ikke gør et menneske retfærdigt, derimod tror vi at et retfærdigt menneske gør gode gerninger.

Luther siger: "Den kristnes etiske liv levet i overensstemmelse med Guds vilje i kærlighed til næsten, er således et produkt og en frugt af Kristi retfærdighed, som vi ejer i troen"

Etik for den Kristne handler dybest set om at Kristus bor i os og kommer til syne i os. Derfor kan vi tale om at loven er opfyldt og ophævet i forhold til Gud og den retfærdighed han har skænket den om tror. Dog har vi stadig brug for en etisk vejledning, da vi endnu ikke er fuldstændigt nye mennesker endnu. Den gamle Adam (synderen) lever fortsat i os.

Etik og mission - er Guds rige kun for dem, der opfører sig pænt?

Nej, bestemt ikke, men vi forstår discipelskab som en proces, der sigter på at hele mennesket skal underlægges Kristi herredømme – vi skal ligne Ham og blive nyskabt.

Men rækkefølgen i forhold til kirkens fællesskab må være:

1. Belong (få lov til at høre til i fællesskabet, uanset livstil)
2. Believe (møde Jesus, komme til tro)
3. Behave (forvandles i kraft af nåden, som virker i den enkelte)

Kirkens forbillede og hjælp er en vigtig del af processen – den er også et udtryk for Guds nåde.

Bibelen er kilden...

Bibelen er stedet, hvor vi finder Guds vejledning til hvordan vi skal leve vores liv, men det kan være en udfordring at finde ud af hvordan vi skal læse bibelen for at finde og forstå denne vejledning. Mange bud i bibelen er ikke gældende for os, fordi vi ikke er på "modtagerlisten".

Etik og biblen - hvilke af bibelens bud og belæring gælder for os?

Med Jesus kommer den nye pagt som afløser for den gamle, det giver tre vigtige principper:

1. Jesus er selv templet i den nye pagt, det betyder at Gammel testamentes (GT's) tempeltjeneste ophører og med den de love og bestemmelser knyttet dertil.
2. Den nye pagts folk er kaldet af alle folkeslag, det betyder at de specifikt jødisk etniske og nationale markører (Retsplejeloven, omskæring mm.) ikke gælder for os.
3. Hele GT's lovkompleks finder deres opfyldelse i Kristus, og må derfor læses i lyset af "Kristus-begivenheden" og Ny Testamentes udlæggelse af loven

Hvad gælder så som etisk belæring for os?

1. Det, som knytter sig til det alment menneskelige niveau:
 - Kulturbefalingen – forvalterskab (1. mos. 1, 28)
 - De ti bud – menneskelivets grundlov (2. mos. 20)
 - Den gyldne regel – med Jesu positive tilgang (luk. 6,31)
2. Det, som knytter sig til gudsforholdet/discipelskabet
 - Det dobbelte kærlighedsbud (elsk Gud og elsk din næste)
 - Jesu belæring til disciplene
 - Ny Testamentes formaninger til menighederne

Etik og biblen - hvordan skal bibelen så læses som kilde til etikken?

Der findes en række måder at læse skriften på når vi skal bruge den som kilde til etisk belæring.

For det første kan bibelen læses som en lovbog. Denne læsning har et positivt fokus på lydighed mod Guds ord og er brugbar i en lang række sammenhænge. Udfordringen kan dog være at forstå indholdet af visse påbud som er givet til en kontekst langt fra vores.

Dernæst kan bibelen læses som en som "inspireret casebook", en række eksempler på hvordan gudsriget udfolder sig i mødet med mennesker i en givet situation. Styrken er muligheden for at lave dynamiske paralleller til vores tid og dermed overvinde afstand i tid og rum.

For det tredje åbenbarer bibelen Guds sindelag og karakter, og jo mere vi fordyber os i hans ord, jo mere forvandles vi selv til at ligne Ham, vi begynder at se på verden med hans øjne, og det former vores liv.

Endeligt er det vigtigt at forstå at Kristus er centrum i bibelen, og hele teksten må læses med ham som omdrejningspunkt.

Hvilke konkrete udslag får det så?

Etik handler om den måde vi lever vort liv på, og særligt den måde hvorpå vi er i relation til andre mennesker. Nedenfor er der givet konkrete eksempler på vores etiske vejledninger. Eksemplerne omhandler de nære relationer men er langt fra udtømmende.

Relationer mellem mennesker

Næstekærlighed, tilgivelse og forsoning er alle relationelle begreber, som står helt centralt i bibelens budskab, og kirken er kaldet til at være sted for kærlighed, forsoning og tilgivelse blomstrer mennesker imellem.

Gud har skabt mennesker forskellige hvilket er en fantastisk gave. Men da vi lever efter syndefaldet så kan denne forskellighed medføre at vi misforstår hinanden, sårer hinanden, svigter hinanden, osv. Det kristne livs- og menneskesyn pointerer at ethvert menneske er skabt i Guds billede. Dermed er ethvert menneske værdifuldt og indeholder nogle fantastiske egenskaber og ressourcer. Når forskelligheden medfører at der opstår vanskeligheder i relationen til medmennesket, så er det vigtigt at vi møder hinanden i ydmyghed og respekt og gennem en åben og nysgerrig tilgang forsøger at leve os ind i vort medmenneske. Dette skal være båret af dialog. Dialogen er til forskel fra diskussionen båret af et ønske om at kende og forstå medmennesket. Når samværet er båret af disse etiske værdier, så øges samhørigheden, fællesskabsoplevelsen og det gode samvær og det reducerer risikoen for at forskelligheden skaber afstand, konflikter, misforståelser og svigt.

Der kan dog være situationer, hvor der kan være brug for, at vi formaner hinanden.

Jesus giver en meget konkret vejledning til hvordan formaning bør fungere i menigheden - læs *Matt. 18, 15-18*. Formålet er tilgivelse og forsoning - "at vinde sin bror" - og Jesu udgangspunkt er at formaning og vejledning finder sted under fire øjne som et naturligt udtryk for omsorg og kærlighed i kristne venskaber og fællesskaber. Det handler om at tale *til* folk og ikke *om* folk. Hvis dette fungerede i kirkerne ville mange vanskeligheder og konflikter aldrig være opstået.

Hvis formaning dog ikke modtages, medtages vidner og til sidst inddrages kirkens ledelse, som afgør om den pågældende person bør ophøre med at have navn af at være discipel - for det giver ikke mening at kalde nogen en discipel, som ikke vil være det! Derfor er det også en del af vore vedtægter, at formaning / vejledning der ikke modtages, i yderste konsekvens kan medføre ophør af medlemskab.

Ægteskab og seksualitet

Vi tror på ægteskabet som den Gudskabte ramme om samlivet, hvori kærligheden beskyttes og får de bedste betingelser. Vi tror på, at troskabsløftet i ægteskabet er en vigtig og nødvendig ramme for den intime og stærke relation mellem en mand og en kvinde. Ægteskabet er en pagt, ikke en kontrakt og tænkt som et livsvarigt og forpligtende kærlighedsfælleskab.

Sex hører hjemme i livslange monogame forhold i offentligt indgået ægteskab mellem mand og kvinde - og kun der.

Vi tilbyder alle kommende ægtepar, tilknyttet kirken, førægteskabelig rådgivning.

Skilsmisse og gengiftning

Bibels syn på ægteskabet er det store Ja til det livslange ægteskab. Baggrunden er, at ægteskabet er indstiftet før syndefaldet og dermed er noget af det, der stærkest afspejler Guds vilje og væsen. Dermed er ægteskabsbrud også noget af det, der medfører den allerstørste ulykke, som mennesker kan udsættes for.

Hvis udfordringerne bliver for store og uløselige i ægteskabet, så kan separation være en måde at skabe plads til at finde nye kræfter og nyt mod til at bevare ægteskabet.

Separation kan være med til at skabe forsoning og genoprettelse.

Skilsmisse er imod Guds vilje og indgår ikke i Guds plan for menneskelivet og derfor bør skilsmisse altid betragtes som allersidste udvej. Medlemmer af kirken som vælger at blive separeret eller skilt tilbydes aktivt pastoral hjælp, støtte og omsorg.

Da vi lever i syndens og dødens verden, så sker det at ægteskaber går i stykker.

Allerede i Moseloven åbnes der derfor for, at skilsmisse i nogle helt særlige og afgrænsede tilfælde tillades. Gud tillader for at beskytte den svage part mod hårdhjertethed.

De centrale skriftsteder er: Matt. 19, 3-12, 1. kor. 7, 1 – 16.

Hvis man bliver skilt er der mange gode grunde til at vælge at leve alene som fraskilt, herunder hensynet til eventuelle børn og til andre relationer. Som kirke ønsker vi aktivt at støtte den, som vælger at leve alene som fraskilt.

Når det gælder gengiftning så er den praksis vi vurderer, er i overensstemmelse med bibelens vidnesbyrd, at ønsket om gengiftning kun i visse tilfælde vil kunne imødekommes. Dette vil typisk gælde den forladte/forurettede part i forbindelse med utroskab og misbrug.

Teologiske perspektiver og pastorale vurderinger vedrørende skilsmisse og gengiftning er grundigt behandlet i et skrift af Morten Munch som vi henviser til ([se kirkens hjemmeside](#)). Dette skrift repræsenterer også vort syn på ægteskab, skilsmisse og gengiftning.

Skilsmisse og tjeneste i kirken

Når et ægteskab bryder sammen sker der i praksis en undsigelse af en sandhed, som vi ønsker at værne. For at beskytte både den fraskilte, menigheden og tjenesten, så kan der være brug for en tid, hvor den fraskilte ikke har et ledende ansvar i kirken.

Efter en kortere eller længere tid, som er individuelt alt efter en række faktorer, fx situationen omkring skilsmissen, tjenestens art, så vurderer præst og menighedsråd om den fraskilte igen kan have pastoralt lederansvar såsom gudtjenesteleder, klyngeleder, forkynder eller sidde i menighedsråd.

Synet på menneskelivet

Alle mennesker er lige i Guds øjne, alle er elsket af Ham, uanset race, alder og køn. Menneskelivet er Guds kært og derfor ukrænkeligt - Han ser det enkelte, selv det ufødte barn. Vi er kaldet til som disciple af Jesus at værne om livet og beskytte den svage. Det betyder også at vi som kirke aktivt ønsker at støtte den gravide som kan have svært ved at overskue graviditeten og forældreskab.

Forvalterskab

Vi tror en discipel er kaldet til gavmildhed, ansvarlighed og mådehold i forhold til de værdier og ressourcer der er blevet betroet.

Vi er kaldet til at være gode forvaltere af naturen og dens ressourcer og af det vi ejer.